

KALENDARZ

Dzisiaj	godz.	min.
Wschód słońca	7	38 r.
Zachód	4	50 w.
Długość dnia	9	12
Przybyło dnia	1	29
Wschód księżycy	6	59 w.
Zachód	we dnie	

KALISZANIN,

TERMOMETR

Dzisiaj	rano	w poł.
Zimna	11	6

BAROMETR

Wczoraj }
Dzisiaj } pogoda stała.

GAZETA MIASTA KALISZA I JEGO OKOLIC.

Wtorek dnia 3 lutego 1874 roku.

Dzisiaj, św. Błażeja B. Męcz.— D. 4, św. Andrzeja i Ansgarego BB.— D. 5, św. Agaty P. M.

Kaliszanin wychodzi 2 razy w tydzień, t. j. we Wtorki i Piątki w południe.— **Cena Kaliszanina:** kwartalnie: rs. 1 kop. 20, za przesyłkę pocztą kop. 40; miesięcznie kop. 40, za odosłanie po kop. 5 miesięcznie; numer pojedynczy kop. 6.— **Prenumeratę przyjmują:** w Kaliszu: główny kantor w drukarni wydawcy W. Hindemitha, i miejscowe księgarnie, oraz w Sieradzu księgarnia Rubinsteina.— Artykuły nadsyłane zwracaniem nie będą.
Cena ogłoszeń.— Za pierwsze 6 wierszy kop. 25, za każdy następny wiersz po kop. 3.

Kalisz, d. 2 lutego 1874 r.

Kredyt, ta potężna dźwignia w handlu i przemyśle; kredyt, źródło dobrobytu i zamożności krajów całych, staje się niekiedy, szczególnie dla uboższych warstw społeczeństwa, obosiecznym mieczem, raniącym dłoń która się go dotyka. W ślad bowiem za kredytem chodzi częstokroć lichwa — wrzód społeczny, pożerający jednostki i rodziny całe. Na nieszczęście, są chwile w życiu jednostek i rodzin, szczególnie dziś przy *drożyznie* pieniędzy i rzeczy, a *tanioci* pracy, że lichwa w postaci kredytu zdaje się być jedyną furtką ocalenia. Chwile te wyradza często marnotrawstwo i lekkomyślność, najczęściej jednak rzeczywista potrzeba, wywołana chorobą, stagnacją w pracy i zarobku i t. p.

Na społeczeństwie przeto leży obowiązek zapobiegania złemu, bronięcia swoich członków od kłęski materialnej, ciągnącej częstokroć za sobą i upadek moralny.

Najskuteczniejszym ku temu środkiem tworzenia rozlicznych instytucji kredytowych, które niósłoby potrzebującą pomoc na przystępnych warunkach, zastaniają ich zarazem od lichwy, a zatem i ruiny.

Miasto nasze pod względem braku kredytu i zakorzenienia się lichwy, w nielepszym od innych znajduje się położeniu. Nie mówiąc już o pożyczkach na rewers, stopa procentu od pieniędzy wypożyczanych *na zastaw* (opieramy się na autentycznych danych), dochodzi niekiedy do 6 — 8 i 10 od sta..... na miesiąc. Przeróżające te procenta płacą rozumie się ludzie, ciężką pracą zdobywający chleb powszedni.

Czyż więc nie powinniśmy wszelkich dołożyć usiłowań, aby zapobiedz złemu i wielu nieszczęśliwych wydobyć z rujnującej toni?

Przyznać trzeba, że niektóre na tem polu kroki w miesiącu naszym poczynione już zostały. I tak:

przy Rządzie Gubernjalnym istnieje „Kasa pożyczkowo-oszczędności”, zapewniająca dla klasy urzędniczej, oprócz ciągle rosnącego kapitału z oszczędzanych części pensji, jeszcze możliwość pożyczki na umiarkowany procent, nadto (jak to poprzednio donosiliśmy), podniesioną została myśl i agituje się projekt urządzenia „Kasy pożyczkowej dla przemysłowców kaliskich.” Nie jest to jednak wszystko, i na tem polu wiele jeszcze zrobić można i należy.

Dzisiaj chcemy mówić o założeniu instytucji, która dla każdego będąc przystępną, dawałaby możliwość zaciągnięcia pożyczki na umiarkowany procent. Instytucją tą byłaby kasa pożyczek na zastawy, czyli tak zwany „Lombard.”

Użyteczność lombardów uznana jest na całym świecie. U nas zaś, w znacznej części przynajmniej lombard pozwoliłby niezamożnej klasie wyrwać się z żelaznych pętów lichwiarskich. Mało bowiem jest rodzin tak ubogich, żeby w swem posiadaniu nie miały jakiegoś przedmiotu z pewną wartością, ten zaś, na wypadek choroby, chwilowego braku zarobku i t. p., nie szedłby jak dotąd i nie tonął u lichwiarza, ale złożony w lombardzie zdołałby bez narażenia na utonięcie w sieciach lichwy, wydobyć rodzinę z krytycznego położenia.

O fundusz na założenie lombardu nie trudno. Kasa miejska posiada znakomite kapitały lokowane w Banku; przeznaczony przeto na ten cel kilka tysięcy rubli, i pobierając po 8, a chociażby tylko po 6 procent od udzielanych pożyczek, przy pokryciu wszelkich kosztów administracji, kasa wspomniana w miejsce otrzymanych od Banku 3 procent od swoich kapitałów, mogłaby mieć z operacji pożyczkowych zyski, nawet dość znaczne. Rozumie się, że zyski te na drugim muszą stać planie; główną bowiem myślą naszego projektu niesienie pomocy niezamożnej klasie mieszkańców Kalisza.

W obec tego wszystkiego, projekt urządzenia

lombardu, zdaniem naszym, w zupełności jest praktycznym i wykonalnym.

Potrzeba tylko aby osoby, od których wpływu zależy to może, w poczuciu prawdziwie obywatelskich obowiązków, postarały się o poparcie władzy (a znajdują je niezawodnie), i rzuconą przez nas myśl w czyn zamienić chcieli.

Ze to nastąpić może, nie traćmy nadziei.

Rozporządzenia Rządowe.

USTAWA O OBOWIĄZKU SŁUŻBY WOJSKOWEJ.

(Najwyżej zatwierdzona 1 stycznia 1874 r.)

(Ciąg drugi).

Rozdział II.

O terminach służby w wojskach stałych i o zapasie.

17. Ogólny termin służby w wojskach lądowych, dla wstępujących w skutku losowania, oznacza się na lat piętnaście, z których sześć lat w służbie czynnej, a dziewięć lat w zapasie. Z tego prawidła dopuszcza się wyjątek dla ludziznaczonych do wojsk Turkiestańskiego okręgu wojskowego, oraz do wojsk konsystujących w obwodach: Semipałatyńskim; Zabajkalskim; Jakutskim, Amurskim i Nadmorskim. Ogólny termin służby ustanawia się dla nich na dziesięć lat, z których siedm lat powinni być w czynnej służbie, a trzy lata w zapasie.

18. Ogólny termin służby we flocie oznacza się na dziesięć lat, z których siedm lat w czynnej służbie, a trzy lata w zapasie.

WYCIECZKA W OBCE KRAJE.

(Ciąg piąty).

Historja zbioru tych bogactw, odległej sięga przeszłości. To pewna, że za panowania Jerzego Brdatego, elektora saskiego (um. 1539 r.) męza Barbary, córki Kazimierza Jagiellończyka, króla polskiego, brylantowe i diamentowe naszyjniki, kolczyki, pierścienie, różnej wielkości złote łańcuchy i wiele innych rzeczy — pierwszym skarbca III-ci o wiele go powiększył kosztowną bronią zdobytą z Sobieskim pod Wiedniem (1683). Teżcać należy wyłączenie Augustowi II-mu królowi polskiemu. Byliśmy ostatnimi z wychodzących. Zarazem przestąpiliśmy progi, drzwi się zatrzaśły. Skarby znikły! Nie zadając sobie trudu rozpatrywania się w architekturze królewskiego zamku, szybko przebiegliśmy obszerny, ciosowym kamieniem wyłożony dziedziniec, i zatrzymaliśmy się dopiero na obszernej jakiejś ulicy, po której tętniała w niedzielne szaty przybranych, różnych stanów i płci, drezdeńskich mieszkańców. Korzystając z pier-

wszej lepszej karyoli, wsiaamy i jedziem także za miasto, do Zoologische Garten.

Przecudna pogoda. Słońce już nieco zmierzało ku zachodowi, ale jeszcze będąc wysoko, z jednej strony stroiło w rubinowe odbłyśki faliste runa białych obłoczków, które coraz to nowe przybierając kształty, płynęły zwolna po lazdrowym niebios oceanie. Z drugiej, stało deszczem złotych promieni i uroczem światłem zapełniając obszary horyzontu, dodawało żywości kolorom świątecznych strojów, różnego wieku i stanu drezdenek, które w towarzystwie ojców, mężów, braci, kochanków, już pieszo, już w dorożkach i omnibusach podążały za miasto. Niedziela dla pracującej wielkich miast ludności, jest niewątpliwie dniem prawdziwego uszczęśliwienia i swobody. Jakkolwiek ta okolica tworzy dość monotonna równinę, będąc atoli poprzerwaną tu i owdzie ładnymi domy i pałacem rządowym o imponującej strukturze i pięknym otoczeniu, wielką ilością drzew, z których jedne tworzą gęste masy, drugie — biegną szeregami, wzdłuż szosy i ubocznych dróg, przy dobroczynnym blasku słońca tchnęła dziwnie uroczym wdziękiem i powabem.

Przyznam się, że na widok tego *scenarium* jakas niewytłumaczona opanowała mnie rzewność, jakieś wspomnienia tłoczyły się do serca. Taka to już jest natura nasza. Jak z przyrodą tak z ludźmi, łączą nas tajemnicze związki, wynik wspólnego początku, jedności z wielką całością wszechświata. Są pewne miejscowości, obce nam zupełnie zdarzenia, które skutkiem, czy to podobieństwa, czy innej jakiejś przyczyny odświeżają,

a raczej wskrzeszają zmartwych w duszy naszej, obrazy rzeczywistej lub marzonej tylko kiedyś błogości i szczęścia. I przeciwnie. Nie prędko przybyliśmy do zamierzonego celu, to jest przed bramy owego Zoologische Garten. Wraz z naszą karyolą zajeżdża mnóstwo ekipażów. Miejscowe, skromne i niepozorne, toczą się według systematycznego biegu swoich rumaków; obce, wspaniałe i zdobne, grzmiały niby huragan, butnie, impetycznie, zwyczajnie, jak przystało tym, którzy ufni w swoje skarby, sądzą się być panami wszędzie. Kupiwszy bilety — wchodzimy, wraz z innymi. Aż tu na wstępie, wita nas gwarnie całe stado papug. Czubałe Kakadu, wysmukłe Ary, czerwonoogoniasta Zoko, w upierzeniu białym, zielonym, szarem. Są to mieszkanki wysp Moluckich, Gwinei, Afryki, to jest krajów, gdzie powietrze żarem płonie, gdzie szrony i zimne zawieje przystępu nie mają, gdzie wieczna panuje wiosna. A jednak klimat naszej północnej strefy, nie zdaje się szkodzić ich płucom delikatnym, nie wpływa na humor, bo czyś kiedy słyszał, serdecniejsze śmiechy, swobodniejsze krzyki, szczebiot i paplanie? Wymyślają drezdeńskim gamenom, iż śmiały swoim pospolitym żargonem wtrącać się do ich uciesznych rozmów. W obawie by i nas, używających mowy nienależącej do języków wysoko ucywilizowanych narodów, nie wzięły za podobnych natrętów, żegnamy to pyszne a krotofilne ptastwo i puszczamy się prosto, aleją, tak bowiem każe ogromny czarny palec namalowany na białej tablicy, przybitej do drzewa.

(Dalszy ciąg nastąpi).

19. Termin służby, dla osób, które wstąpiły w skutku losowania, obliczają się: a) dla tych które wstąpiły podczas ogólnego powołania (art. 14) od 1 stycznia następującego po powołaniu roku; b) dla tych które wstąpiły w pozostały czas roku (oprócz wymienianych niżej w art. 219) — od pierwszego dnia następującego po ich wstąpieniu od wojska miesiąca.

20. Wskazane w poprzednich artykułach 17 i 18 terminu służby ustanawiają się właściwie na czas pokoju; podczas wojny, znajdujący się w wojskach lądowych i flocie obowiązani są pozostawać w służbie dopóty, dopóki tego będzie wymagała potrzeba państwa.

21. Ministerjum wojny i marynarki, w czem do którego należy, nadaje się prawo uwalniania do zapasu niższych stopni wojsk lądowych i floty, w razie przedstawiającej się do tego możliwości i wcześniej przed wysłużeniem przez nich ustanowionych w artykułach 27 i 28 terminów służby, wojskowej i morskiej zwierzchności pozostawia się także prawo uwalniania niższych stopni podczas ich służby, na czasowe urlopy, na termin do jednego roku.

22. Pod względem uwalniania stopni floty do zapasu, zachowują się następujące szczególne przepisy.

a) Uwalnianie stopni floty do zapasu odbywa się w ogóle po ukończeniu kampanji, lecz nie wcześniej jak w październiku.

b) Stopnie znajdujący się na statkach wojskowych w żegludze zagranicznej, po wysłużeniu przez nich samych życzenia tego, bezwzględnie po powrocie statku do jednego z ruskich portów. Z przyczyn zaś szczególnie zastępujących na uwzględnienie, dowódzcy statku dozwala się uwalniać do zapasu pragnących tego i z portów zagranicznych; ale w takim razie uwolnieni powracają do Rosji swoim kosztem.

c) Czas przebyty przez stopnie floty w służbie czynnej nad ustanowiony do niej termin, zalicza się podwójnie na termin, wyznaczony do pozostawania w zapasie. Tym zaś stopniom floty, którzy z konieczności zatrzymani będą w służbie w czasie pokoju, nad ogólny termin ustanowiony dla służby czynnej i dla pozostawania w zapasie, nadają się prawa służących nad termin; a niepragnącym korzystać z tych praw, wypłaca się w ciągu całego czasu służby nadterminowej, podwójna płaca etatowa.

23. Stopnie zapasu powołują się do służby czynnej w razie konieczności doprowadzenia wojsk do zupełnego kompletu. Powołanie ich dokonywa się przez Najwyższe ukazy do Senatu Rządzącego. Podczas pozostawania w zapasie, stopnie takowego mogą być powoływani przez Ministerstwo wojny lub marynarki, w czem do którego należy, na zebrania instrukcyjne, ale nie więcej nad dwa razy w ciągu całego terminu znajdowania się w zapasie, i za każdym razem nie na dłużej, jak na sześć tygodni.

24. Od powołania do służby z zapasu uwalniają się osoby, zajmujące posady w rządowej cywilnej lub publicznej służbie, wymienione w oddzielnej liście. Listę tę przedstawia do Najwyższego zatwierdzenia Komitet Ministrów.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Wiadomości miejscowe i okoliczne.

— W niedzielę odbył się w teatrze odczyt p. Stanisława Czyńskiego o „zakładach dla małych przestępców.”

Określiwszy na wstępie pojęcie kary dla przestępców i cel takowej, od najdawniejszych aż do naszych czasów, prelegent mówił następnie o reformie więziennej, poczem przeszedł do właściwego przedmiotu prelekcji, to jest, w krótkim rysie, wyłożył historję i stan obecny zakładów i osad dla małych przestępców w różnych krajach, jako to: Anglii, Francji, Szwajcarii i t. d. a nareszcie mówił o Towarzystwie takichże osad powstającym w naszym kraju, odczyt zaś swój zakończył słowami: „że instytucji, która tak ważne krajowi może oddać przysługi, dozwolilić upaść — niewolno!”

Na odczyt ten zaledwie kilkadziesiąt zebrało się osób, czem mieszkańcy Kalisza jasno dowiedli, że cel, z którym kraj cały gorąco sympatyzuje, dla nich jest obojętny, i że prelekcje żadnego nie przedstawiają dla nich interesu.

— Pojutrze, to jest we czwartek ujrzymy na naszej scenie komedję Narzyskiego p. t. „Epidemja,” przyczem mamy nadzieję, że artyści wszelkich dotożą usiłowań, aby komedja ta z równą była przedstawiona starannością, jak i dana niedawno komedja tegoż autora „Pozytywni.” Wkrótce również zobaczymy nieznaną zupełnie komedję Sardou p. t. „Starzy kawalerowie.”

— Od kilku dni pogoda się jakoś ustaliła i mamy nareszcie długo oczekiwane przymrozki.

— Przez Zarząd miasta wymierzone zostały kary po rs. 1 na właścicieli domów NN-ra 272, 247 i 202/3 za nieporządki w podwórzach i od ulicy — oraz domów NN-ra 171 i 181, za wywożenie nieczystości z kloak w dnie nietargowe.

— Stagnacja i uśpienie, jakie przez długi czas panowały u nas na polu ekonomiczno-przemysłowym, w ostatnich dopiero czasach wywołały czynną przeciwko temu reakcję. Kilku głębszego umysłu mężów, nie obawiając się aby na tem ucierpieć ich klejnot rodowy, rzuciwszy się na drogę przedsiębiorstw przemysłowych, obudziło poczucie ziomek, nadało popęd do przemysłu i stopniowy rozwój w tym kierunku zapewniło.

Szlachta zbłąkana fatalnym poszeptem tradycji, sądząc dotychczas, że tego rodzaju zajęcia albo są jej niegodne, albo bezkorzystne, zaczęła ich przykładem, powoli otrząsać się zaczęła z krepujących siły krajowe przesądów i oddając swych synów do przemysłu i handlu, przysparza krajowi pożytecznych na przyszłość producentów, mnoży dobrobyt ogólny i wzmacnia go swojskimi żywiołami.

Dziś zwłaszcza, gdy przez szczeliny naszego społecznego gmachu bezustannie wdzierają się zachodnie żywioły, gdy przemysł, handel, rzemiosła, słowem, cała ta gałąź ekonomicznej pracy karmi swymi owocami cudzoziemców, każdy krok zrobiony naprzód, w celu wyparcia sił obcych, przeważnie germańskich, i zastąpienie ich własnymi, powinien znaleźć uznanie i poparcie ogółu.

Tych kilka uwag nastęrczył nam nowo-powstający w mieście naszym zakład introligatorski p. Florjana Harnysz. W obec monopola, jaki na swe wyroby nałożył jedyny u nas *dobry* w swym fachu introligator, powstanie drugiego podobnego zakładu zaopatrzone w najnowszej konstrukcji maszyny i wszelkie możliwe ulepszenia, będzie dla miasta naszego nader upragnioną i pożyteczną rzeczą. Pod przewodnictwem biegłego specjalisty, śmiało stanąć może na tem polu do konkurencji z innemi producentami, przez co ulepszy się wyrób i obniży wygórowana dotąd jego cena. Potrzeba tylko poparcia ogółu, bo nigdy przemysł nie zdola się rozwinąć do właściwej skali, jeśli go nie poprze inteligencja przez dobrze rozumiany interes własny.

Nowo-powstającemu zakładowi szczerze życzy my powodzenia. K. W.....

Korespondencja Kaliszana.

Konin, 25 stycznia 1874 r.

Karnawał szybkimi krokami zbliża się ku końcowi, a u nas tak cicho i jednostajnie jak zwykle. Ani wieczorki, ani tańcujące herbaty, ani wreszcie zielony stolik, nie łączą towarzystwa, słowem nie bawimy się wcale, nawet pączki, ten zwykły specjał karnawałowy, ku zgorszeniu naszej cukierni nie mają odbytu.

Koniński korespondent do Kurjera Codziennego, brak różrywek karnawałowych, kładzie na karb naszej koteryjności, i rozbicia się towarzystwa na drobne kółka. W większej części jest w tem słabsza racja; głównie przecież na brak zabaw, wpływają środki materialne. Jakżeż się tu bawić, kiedy wszyscy od małego do wielkiego wyrzekają na biedę? Wyrzekania te tak dalece się rozpowszechniły, że weszły prawie w nałóg. Gdy spotkają się znajomi, na zapytanie co słychać? — odpowiadają wzajemnie: nic nowego bieda. I owa nieszczęsna bieda zapełniają w braku czegoś ważniejszego, całkowity dyskurs — a to zboże, mięso, chleb drożeje, kartofle gniją — wszystkie inne produkty idą w cenę, przednówek będzie ciężki i t. d. i t. d. Więc każdy ograniczać się musi w wydatkach, którym zaledwie podołać i tak może, a przedewszystkiem chować grosz na przyszłość.

Dla tych przyczyn, nikt prawie nie myśli o zabawie, expens bowiem kilkunastu rubelków na wydanie wieczorku, rodzi znaczny deficyt w budżecie domowym, który w następstwie trzeba łatać, z uszczupleniem koniecznych potrzeb.

W ostatnim tygodniu łączącym stary rok z nowym, mieliśmy aż dwa koncerty. Już to trzeba przyznać, że okoliczności płatają nam figle z tymi przyjezdnymi artystami, teatrami i t. p. Niekiedy całe lata czekamy, aż nie pojawi się coś z tego rodzaju. Aż tu naraz zjawia się jednocześnie: teatr, koncert, panorama, figury woskowe, karuzela, a w dodatku magik. I tą też rzeczą, los figlarz, zesał nam dwa koncerty jednocześnie. Pierwszy dał na fortepianie i trąbce p. Plocer, artysta ociemniały, a drugi wokalnoinstrumentalny p. Krassowska artystka opery niemieckiej, przy udziale miejscowych amatorów: pani R., panny D., i pana G.

Koncert p. Plocera nie powiódł się, zaledwie dwadzieścia kilka osób zebrało się w sali; smaczniewielu było ciekawych przekonać się, co może z działać cierpliwość i praca, których p. Plocer niewidomy od urodzenia dał dowody, grając utwory Szopena, Kąskiego, Wolfa — z dobrem wykończeniem.

O koncercie panny Krassowskiej już wam doniesiono; korespondent tylko pominął wzmiankę o prześlizgnięciu akompanjowaniu p. R. i o wprawnej grze panny D., publiczność, biła amatorom oklaski, a nawet wotaniem bis, zniewoliła amatora do powtórzenia odegranej sztuki. Pytanie czy oklaski i żądanie powtórzenia, są właściwe względem amatorów? Pragnąłbym, aby redakcja Kaliszana, kwestję tę objaśniła. I. Warta.

(Dawanie oklasków amatorom publicznie występującym przyjęte jest wszędzie, żądanie jednak powtórzenia nie tylko względem amatorów ale i artystów, zdaniem naszym jest nieodpowiednie. — Przep. Red. Kal.)

Różne wiadomości.

— Departament poczt. — Stosownie do wiadomości niemieckiego zarządu pocztowego, podaje się do wiadomości powszechnej, że do przesyłek (pieniężnych i pakietów i posyłek wartościowych), idących z Rosji do Niemiec i transito przez Niemcy, odcąd powinny być doręczone *otwarte* towarzyszące adresa bez wszelkich w nich doniesień piśmiennych; przesyłanie zaś przy pomienionych przesyłkach towarzyszących listów (tak otwartych jak i zamkniętych), nie dozwala się.

— „Coś nam się niezawodnie nowego urodziło” mówią ludzie, ilekroć zajdzie jakieś niespodziewane zdarzenie, mianowicie też, ilekroć ktoś od zwykłej formy swojego postępowania, od uparcie wyznawanych zasad odstępkuje. Mimowolnie wymówiliśmy tę przystawioną formułę, przeczytawszy niedawno w numerze 31 Gazety Śląskiej z dnia 20 b. m. w odcinku, obszerny artykuł o królu skrzypków, Józefie Joachimie, zachwycającym temi czasami Warszawę. Owoż gazeta rzeczona w biografji tego słynnego mistrza, przyznaje, że „szczęście dało mu było (w młodych latach) w polaku Serwaczyńskim doświadczonego i wiernego swym obowiązkom nauczyciela. Jemu to zawdzięczał swą wczesną a pewną technikę, tę nieodbitą podstawę wszelkiego artystycznego powołania, i t. d.” Zdumieliśmy się istotnie, nieprzyzwyczajeni ze strony gazety śląskiej do sumiennej oceny naszej działalności, czy to na większą, czy na mniejszą, czy na ogólną, czy indywidualną skalę; a częściowe wyjaśnienie zagadki tej wspaniałomyślności, znajdujemy w tem, że Joachim węgier, nie Niemiec.

— Gazety niemieckie donoszą, że od niejakiego czasu zagaściły się znowu w Paryżu samobójstwa. W ciągu jednego dnia zdarza się tam przecięciowo po 10 wypadków.

— „Zbiór uchwał i rozporządzeń rządowych” ogłasza, że zatwierdzonym został wniosek komitetu do spraw Królestwa Polskiego o uwolnienie setu i jorów paryfjalnych przy kościołach grecko-unickich w Królestwie, od powinności w naturze.

— „Gazeta Ślązka” donosi, że praca publicysty niemieckiego Gustawa Rascha pod tytułem: „Prusacy w Alzacji i Lotaryngji,” ogłoszona wkrótce będzie w dzienniku paryskim „Siècle,” na co redakcja tego czasopisma otrzymała pozwolenie od samego autora.” Nigdy,

powiada on, tryumfy pruskie nie oślniły Gustawa Rasch; wyznaje on otwarcie stałą sympatię swoją dla Francji." Wspomniany wyżej utwór jego traktuje również z tego stanowiska stosunki dzisiejsze alzacko-lotaryjskie.

W północnej Ameryce, w mieście Wyoming, gdzie są kobiety sędziami, niedawno temu małżonek jednego z żeńskich Salomonów stał przed ich sądem, oskarżony o nałogowe pijaństwo. Biedak ten oświadczył z wielką skruchą, że żałuje za swój grzech i przyrzeka poprawę; atoli sędziowska jego połowica nie dała się zmięknąć, i skazała go na karę pieniężną. Jednakże, po zadość uczynieniu sędziowskiemu sumieniu; odeszła się w niej ludzkie uczucie: sięgła do kieszeni i zapłaciła karę za obżalowanego.

Przy wymiarze głębokości Oceanu Spokojnego, przekonano się, że największa jego głębokość wynosi 15,240 stóp.

"Głos" donosi, że rada miejska w Petersburgu postanowiła przeznaczyć corocznie z funduszu miasta kwotę rs. 3000 na kształcenie kobiet w rzemiosłach.

W piecach lub pod kottami powiększy się siła ogrzewającą materiału opałowego, jeżeli bezpośrednio pod rusztem umieści się naczynie wodę mieszczące; najłatwiej napętnić pudełko mieszczące od czasu do czasu wodę, której na piec kilka szklanek wystarczy. Woda paruje i para miesza się z powietrzem ogień podtrzymującym. Przekonać się można że ogień czerwony podniesie się do białości a nie trudno odróżnić w środku płomień blade-niebieskawy z zapalenia wodoru, na bokach zaś widoczny płomień niebieski z palącego się tleny węgla. Tlen z wody służy do spalania węgla, wodor pali się z tlenem doprowadzonym w powietrzu. Woda więc dolana do popiołu podniesie temperaturę pokoju o kilka stopni wyżej jakby ogrzał materiał spalony bez wody.

Pani Bazaine otrzymała pozwolenie przemieszkiwania z dziećmi i liczną służbą w fortecy, gdzie jest uwięziony mąż jej, ex-marszałek Francji.

Miasto Paryż ma w b. m. wypuścić emisję pożyczki na 170 mil. franków.

Bogacze londyńscy mogą już spać spokojnie, zawiązani bowiem w towarzystwo, wybudowali sobie gmach depozytowy, który ma być zupełnie bezpieczny od ognia zarówno jak od złodziei. Gmach ten stanął w samym środku dzielnicy londyńskiej City, ogniska świata finansowego stolicy Anglii. Depozyta umieszczone są w piwnicach położonych 50' pod powierzchnią ulicy, w czterech piętrach, połączonych z sobą dźwigniami hydraulicznymi. Podłoga w najniższym sklepie usłana jest warstwą kamieni 15' grubą. Mury zewnętrzne mają pół sążnia w szerz i wzniesione zostały z ogniotrwałego kamienia z łomów Straffordshire, a nadto wyłożone po wierzchu trzycalowymi płytami stalowymi. Cały gmach obwieziony jest murem 10 stóp grubym.

O DROŻYZNIE,

przełożyli

Edm. I. i K-rz W.

(Ciąg trzeci).

Znadmianu papierowych pieniędzy, drożyzna wyobrotowego kapitału, w skutek kurs srebra i złota podnosi się, a kurs biletów bankowych stonkowo spada *), tym więc sposobem cena przedmiotów użytku, zakupywanych za papierowe pieniądze o tyle powiększa się, o ile spada nominalna ich wartość. — b) w skutek państwowej spłaty jej bowiem wymaga nałożenia cła na przedmioty użytku, co znów bezpośrednio wpływa na zwiększenie ich ceny **).

*) Mill mówi, że w czasie rewolucji francuskiej, z powodu małej wartości ówczesnych papierowych pieniędzy, sfilizankę kawy trzeba było płacić po 500 franków papierami, tj. około 150 rs. — (Przyp. tłumaczy).

**) Cła nakładają się nie tylko dla spłacenia państwowego pożyczki, lecz głównie prawie w celu osłony krajowego przemysłu od zagranicznej konkurencji, powiększenia dochodu państwowego i t. p.

Papiery publiczne stanowiące podstawę prywatnego kredytu, jakoto: weksle, obligacje, przekaży i inne, wywołują drożyznę także w dwojaki sposób: a) w skutek tego, że tworzą się urojone na papierze tylko istniejące kapitały, które jednakże powiększają kapitał obrotowy, i b) że zawarte w nich sumy, jak każdy towar, sprzedają się za możliwie najwyższą cenę.

Pod towarem rozumiemy tu nie tylko zwykłe przedmioty handlu, lecz i pieniądze, które także czy to wypożyczone na procent, czy sprzedawane na targach, przyjmowane są tak przez pożyczającego, jak i kupującego po najwyższej cenie.

Nizki często kurs obligacji towarzystw handlowych akcji, weksli, listów zastawnych, nie stanowi sprzeczności z ogólnym prawem, — „że papiery kredytowe sprzyjają podwyższeniu się cen, — gdyż to właśnie wykazuje taniść zawartych w nich kapitałów, a drożyznę zakupywanych przez nie przedmiotów lub metalowej monety.

Kredyt państwowy jest to instytucja, która przez swą niezależność, pewność źródeł dla spłaty długu, jak również i dla samego celu ma ważne znaczenie; winna jednak mieć pewne granice, podlegać kontroli, a przede wszystkim być wypłacalną w oznaczonym czasie. Państwo posiadające ogromne ziemskie dobra (regalia), jest najpewniejszym dłużnikiem i płatnikiem — dług państwowy nie niszczy kapitałów, lecz tworzy je.

Kredyt prywatny jest często pozbawiony moralnej podstawy, nie ma granic i nie podlega kontroli. Utworzenie długów powstałych z jego pomocą, nie wpływa na zmniejszenie cen, dla tego, że bezustannie tworzą się nowe długi. Kredyt prywatny rozrzuca i rozdrabnia kapitały, nie przedstawia bowiem takiej gwarancji, jaką daje państwowy — ogniskiem jego jest giełda i rynki pieniężne, gdzie spadanie cen papierów publicznych przyprawia o straty wierzycieli — powiększa on także kapitał obrotowy, a więc i ceny, lecz tylko urojonemi, nieprodukcyjnymi kapitałami.

Winnismy tu objaśnić, co rozumiemy pod urojonym i nieprodukcyjnym kapitałem. (D. c. n.)

Przegląd polityczny.

Proces o kłamstwo i fałszerstwo, który ks. Bismarck wytoczył byłtemu prezesowi ministrów włoskich jenerałowi Lamarmora, przybiera coraz nieprzyjemniejszy dla kanclerza niemieckiego obrót. Jak zawiadamia „Giornale di Firenze,” sprawa ta o mało nie była wytoczoną w Parlamencie włoskim. P. Nicotera, członek Izby deputowanych chciał interpellować ministra spraw zagranicznych, aby oświadczył co sądzi o oskarżeniach p. Bismarcka przeciw jenerałowi Lamarmora, który także jest deputowanym; ale na prośby przyjaciół zaniechał zamiaru swego, żeby nie zagniać kwestji, którą kanclerz niemiecki podniósł w sposób wyzywający i obelżywy. Dziennik ministerjalny „Opinione” dziękując panu Nicotera za tę powściągliwość, która uwalnia ministra spraw zagranicznych od przykrego obowiązku powiedzenia prawdy, która byłaby bardzo dla kanclerza niemieckiego nie miłą, dodaje zarazem iż sąd opinji publicznej we Włoszech o książce jen. Lamarmora jest ustalony, że nikt nie wątpi o prawości tego męża stanu, i że wszelkie twierdzenia ks. Bismarck, sądu tego w niczem zmienić nie mogą.

Wybory do parlamentu niemieckiego tegoroczne były w ogólności wszędzie więcej ożywione od dawniejszych, a w Ks. Poznańskim zarówno jak w Prussach Zachodnich i Górnym Szląsku wypadły dla ludności słowiańskiej pomyślniej. Już sam udział wyborców o tem świadczy. Kiedy na ostatnich wyborach zaledwie 50—60 procent ludności wyborczej głosowało, obecnie stawiło się do głosowania około 80 proc. Lud na Szląsku Górnym coraz bardziej uwydatniający swoje pochodzenie słowiańskie, i przy obecnych wyborach nie zaniechał tego uczynić. Na 12 kandydatów narodowców, wybrano 8, a zatem o 3 więcej, niżeli przed trzema laty i to ogromną większością głosów. Tak np. ks. Müller w okręgu Pszczyna i Rybnik na 18,000 głosów, otrzymał 13,000; ks. Edler na 14,835 otrzymał 8682; ks. Edm. Radziwiłł na 18,000 głosów 11,623, przeciwnicy zaś, mimo pressji wywieranej przez urzędników, dyrektorów hut i t. d., otrzymali w 4 okręgach bardzo słabą większość, np. w Koźlu ks. Ujest na 16,723 głosów 8403, a ks. Ferdynand Radziwiłł

8,213, podobnie w innych okręgach. Mógłby byli przejść wszyscy kandydaci słowiańscy, gdyby nie różnego rodzaju przeszkody i groźby, jakich używali przeciwnicy. Niektóre z tych groźb spełniły się co do joty: mnóstwo ludzi potraciło zarobek, gdyż niemieccy chlebobawcy w dzień wyborów powypowiadali służbę robotnikom, którzy głosowali nie za kandydatami niemieckimi.

(z G. P. i z G. W.)

— (Nadesł.) — Zapytuję Redakcję „Przeglądu Tygodniowego:” czy dodatek p. t. „Zycia wiedeńskiego” był dołączony dla prenumeratorów miejscowych, do jakiego N-ru „Przeglądu Tyg.” i w jaki sposób mogą go odzyskać? gdyż księgarz J. Mittwoch w Kaliszu, u którego Przegl. Tyg. prenumeruję, wydania mi takowego odmawia, utrzymując, że wcale dla prenumeratorów „miejscowych” nie był dołączony. Warto, aby redakcja Przeglądu Tygodniowego nieporządkowi raz na zawsze zapobiegła.

D. Skurzalski.

Ogłoszenia.

TAŃCE NADWIŚLAŃSKIE

sześć mazurów

przez E. P. Lodwigowskiego.

w niewielkiej już liczbie pozostałe egzemplarze nabyła na własność księgarnia J. Mittwocha w Kaliszu i zniża cenę dotychczasową każdego egzemplarza z ceny kop. 30 na kop. 15, dopóki zapasy wystarczą. (44—3-1)

Komornik przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.

Prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej: meble sosnowe, kopyta, stolki szewskie, landszafaty, lustro i t. p., w dniu 25 stycznia (6 lutego) r. b., począwszy od godziny 10 z rana, na targu w rynku miasta Kalisza, przez publiczną licytację sprzedane będą.

(45) Aleksander Litychowski.

Nowo otworzony

KANTOR LOTERJI

Alfonsa Hurtiga

W KALISZU

zawiadamia osoby interessowane, że losy do klasy I-ej, loterji 122-ej, już nadeszły i sprzedają się w 1, 1/2 i 1/4 częściach. Ciągnięcie w d. 10 lutego 1874 roku. (47—3-1)

P. Ezechiel Grabowski

rodem z miasta Rawy, wpierrw w Lipnie, następnie w Ciechocinku, a od r. 1870 w Kaliskiem mieszkać mający, zechce w własnym interesie zgłosić się do podpisanego lub nadesłać swój adres. Osoby trzecie mogące mieć o powyższym wiadomość, upraszam o udzielenie mi takowej.

Ad. Chodyński. Patron Tryb. w Kaliszu.

20 wołów

pięcioletnich, rosnących, zdrowych, do roboty zdających, stoi na sprzedaż w Stobnie. Bliższa wiadomość tamże u W-go Ksawerego Mikorskiego. (43)

 Potrzebny jest od dnia 1 marca **pokój** kawalerski, skromnie ale porządnie umeblowany, z przedpokojem, i z zupełnie osobnym wejściem, w bliskości gimnazjum. Osoby mogące takowy odnajdąć, proszone są o nadesłanie swego adresu, wraz z oznaczeniem ceny do redakcji niniejszego pisma. (3-2)

Zawiadamiam WW. panów obywateli miasta Kalisza, jako też WW. panów obywateli na prowincji, ja wdowa po ś. p. Karolu Baumercie malarzu, jak przedtem, tak i nadal profesję malarską prowadzić będę, przyjmując wszelkie roboty i obstalunki, jako to: malowanie, tapetowanie, i wyłaczanie ozdób pokojowych, oraz i olejno-pokostowe roboty w różnych kolorach; zaręczając za akuratność, trwałość i dobroć, polecam się łaskawej pamięci WW. panów obywateli, aby mnie swemi robotami i obstalunkami zaszczycać racyli.

Mieszkam: ulica Marjańska, w domu p. Szliwe, Nr 75.

Franciszka Baumert.
(38-3-2)

Skład nasion i pieców kaflanych Henryka RYNEK w Kaliszu, ulica Józefina, obok parku.

Otrzymał świeży transport **nasion** inspekcyjnych w najlepszych gatunkach, przyjmuję zamówienia na wszelkie nasiona pastewne, drzewka owocowe, róże sztampowe, remontantes, drzewka do wysadzania alei i krzewów; obok składu pieców zagranicznych, sprzedaje także piece kaflane z własnej fabryki, od rs. 8 do 25 za piec.

(34-3-2)

Henryk Rynek.

KANTOR LOTERJI

J. Mittwocha w Kaliszu, poleca się z losami do kl. I lot. 122 w całych, pół i ćwierć losach, i uprasza osoby, które numera sobie zamawiały rychły odbiór takowych. (16-3-3)

Potrzebny jest uczeń do zakładu zegarmistrzowskiego E. Fulde.

Srednie ceny targowe w ostatnim tygodniu.

		od	do
		rubli i kopiejki	
Pszonicy	korzec	6 80	7 50
Zyta	"	5 25	5 55
Jęczmienia	"	3 98	4 20
Gryki	"	5 25	5 55
Grochu	"	—	—
Prosa	"	—	—
Kartofli	"	1 75	1 80
Rzepak zimowy	"	—	—
" letni	"	—	—
Lnianki	"	—	—
Owsa	"	2 70	3
Oleju lnianego	garniec	—	—
" rzepakowego	"	—	—
Nafty	"	—	—
Okowity wiadro	"	6 38	—
Wódki	"	2 87	—
Wołowiny 1 gatunku	funt	— 10	11
" 2 "	"	— 9	10
Cielęciny	"	—	9
Baraniny	"	— 8	14
Wieprzowiny	"	— 13 1/2	26
Sadła i Słoniny	"	— 19	—
Masła niesolonego	"	— 29	—
" solonego	"	— 26	—
Karpia	"	—	—
Szczupaka	"	—	—
Chleba pszennego	"	—	—
" żytniego	"	— 4	—
" razowego	"	— 3	—
Drzewa opało. twar. sześ. kub.	"	— 12	—
" " mięk. " "	"	— 10	—
Siana pud	"	— 28	—
Słomy "	"	— 19	—

Z dniem 1 Lutego 1874 roku otworzony będzie

ZAKŁAD

INTROLIGATORSKO-ARTYSTYCZNO-POZŁOTNICZY FLORJANA HARNISZ,

w Kaliszu plac Marjański w domu p. Sachs Nr 95.

Mam honor zawiadomić Sz. Publ. iż przy istniejącym dotąd zakładzie pozłotniczo-rzeźbiarskim, który świeżo co zubożyłem zasobem najświeższych form i modeli, urządziłem pracownię introligatorską z 4-ma maszynami, które zmniejszając pracę ręczną, obniżą tem samem cenę produkcji. Zaopatrzyłem się w piękny asortyment oel-druków, sztychów, fotografii monachijskich, materiałów piśmiennych i gotowych wyrobów introligatorskich i galanteryjnych. Ciesząc się dotąd uznaniem szanownej publiczności, mam nadzieję że i nadal będę mógł zadawać najwyszukiwsze wymagania uskuteczniając wszelkie zamówienia tak do świeckiego jak i kościelnego użytku służące. Zakład mój posiada także zasób ram antique, rzeźbionych i złożonych w najświeższym guście jak niemniej wielki wybór listew amerykańskich z których oprawy sztychów i obrazów olejnych w ciągu godzin uskutecznić będzie. Nakoniec zapewniam że ze swej strony sumiennosc i akuratność, pracownię moją polecam osobom interessowanym i mam nadzieję że zakład mój znajdzie uznanie i poparcie Szan. Publiczności.

32-5-1

Rossyjskie Towarzystwo

UBEZPIECZENIE OD OGNIA

zalożone w roku 1827.

Kapitał Towarzystwa rs. 4,000,000

oraz fundusze zasobowe

Rs. 1,000,000.

Zostawszy upelnomocnionym przez powyższe Towarzystwo do przyjmowania wszelkich ubezpieczeń od ognia tak ruchomości jak i nieruchomości wiejskich i miejskich, po składkach umiarkowanych w mieście Kaliszu i okolicach, polecam się łaskawym względem JW. i WW. Panów.

Ignacy Kempner.

(7-8-4)

W rynku pod № 18.

Aleksander Kraushar

Adwokat, mianowany obrońcą przy Senacie; mieszka w Warszawie pod Nr. 496 przy ulicy Miodowej. (35-2)

Jest do wynajęcia

MIESZKANIE

każdego czasu.

Wiadomość bliższa w handlu żelaza **E. Bergemann.** (25-10-4)

W domu dawniej Cywińskich obecnie w posiadaniu p. Fuldego pod Nr. 403 przy ulicy Nadwodnej w Kaliszu, otwarty jest pod mojem zawiadywaniem

skład fortepianów, pianin i orgmelodykonów,

z najcelniejszych fabryk zagranicznych, po cenach nader umiarkowanych i z wypłatą roczną, nadto przyjmuję w zamian instrumenta używane i podejmuję się pośredniczyć w sprowadzeniu instrumentów jakich by sobie kto życzył.

(36-3-1)

Józef Drobniewski.

Do sprzedania

para koni, wałachów, z których jeden gniady, drugi karogniady. Bliższa wiadomość u właściciela hotelu Berlińskiego W-go Peszke. (46-3-1)

Potrzeba do cukierni w parku kaliskim

dwóch uczni;

bliższa wiadomość u właściciela tejże cukierni p. F. Schmidt.

Do handlu win Zygmunta Wartskiego, nadchodzić będą regularnie co wtorek i piątek

świeże ostrygi.

(40-3-2)

Kurs Giełdy Warszawskiej.

Dnia 29 stycznia 1874 r.

Monety i papiery.	żądano / płacono	
	Rubli i kopiejki	
Pół-Imperjały rossyjskie	—	—
Pruskie tal.	—	—
Listy zast. 3 okresu serji I. za rsr. 100	94 40	94 10
" " " serji II. " 100	93 85	93 55
" " " nowe 5% z r. 1869.	93 5	92 75
Oblig. Towarzystwa Kred. Ziems.	—	—
Listy Likwidacyjne za rsr. 100	79 30	79
Bilety Banku Cesarstwa z roku 1860	97 50	96 50
Nowa rossyjs. pożyczka premjo. 1864	163	—
" " " 1866	164 50	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied. za szt.	88 25	87 75
" " " Warsz.-Bydgoskiej	69 25	—
" " " Głów. Tow. Ros. Drog Żelaz.	—	—
" " " Drogi Żelaz. Warsz.-Terespol.	114	113
Obligacje Kolei Żelaz. Terespolskiej	—	—
Akcje Kolei Żel. Fabrycz.-Łódzkiej	101	100
5% Listy Zastawne Rossyjskie	—	—

	Wartość kup. od L. Z. starych k.	41 1/4
" " " nowych "	51 1/8	—
" " " Likwidac. "	64 3/8	—

Weksle.

		108 57	109 27
Berlin: Weksel 100 talarowy 2 d.	7 34	7 34	7 34
Londyn: 1 funt szterling 3 m.	88 5	87 75	87 75
Paryż: 300 franków 3 m.	95 85	95	95
Wiedeń: 150 florenów 2 m.	—	—	—
Moskwa: 100 rsr. 1 m.	100 10	99	99
Petersburg: 100 rsr. krótki	98 25	—	—
" " " 3 m.	—	—	—

TEATR.

We czwartek: komedia w 5-ciu aktach Narzym-skiego p. t. „Epidemja.”
W sobotę: 3-cia maskarada połączona z loterją fantową.